

Zdraví se dotýká i duchovního blaha

Po tři dny v týdnu - od úterý do čtvrtka - je v kontaktu s pacienty, ošetrovatelským personálem i dalším zaměstnanci **Svitavské nemocnice** kaplanka **Jaroslava Tomčániová**. Zajišťuje kontakt s duchovními registrovaných církví a náboženských společností v České republice podle přání pacienta. Ten může požádat o službu nemocničního kaplana sám, prostřednictvím zaměstnanců nebo příbuzných. Zeptali jsme se jí:

Co Vaše práce obnáší?

Práce nemocničního kaplana je zaměřena na duchovní potřeby člověka. Zdraví se netýká jen tělesné a duševní stránky člověka, ale také jeho sociálního a duchovního blaha (dle definice zdraví Světové zdravotnické organizace – WHO). To že, psychická pohoda pacienta je důležitým faktorem v procesu uzdravování, je už dnes všeobecně známé. Nemoc je vždy zátěžová situace, a někdy může náš život výrazně změnit. Období nemoci vede mnohé z nás k zamyšlení nad životem. Nemocný si klade otázky: Co se mnou bude? Jak to budu zvládat? Proč zrovna já?

Umíte na tyto otázky odpovídat?

Nemocniční kaplan samozřejmě nemá odpovědi na všechno, často může jen vyslechnout a sdílet bolest s nemocným a doprovázet ho po dobu hospitalizace. Prostřednictvím rozhovoru s pacientem nebo jeho příbuznými se však lze podívat na nemoc z druhé strany. A tou druhou stranou je smíření, přijetí, místo rezignace nebo agrese. Snažím se nemocné posilovat v naději, která dává i v nemoci životu smysl a přinášet jim radost, kterou tolik potřebují. Mluvím s nimi o tom, co je trápí, a také se za ně nebo s nimi modlím. Mnohým pacientům čtu příběhy pro povzbuzení nebo k zamyšlení, občas si s někým i zazpívám. Pokud někdo chce, zprostředkovávám návštěvu kněze nebo duchovního jakékoliv registrované církve a náboženské společnosti u nás.

Co si přejí lidé, kteří si Vás zavolají?

Zavolá si mě spíše věřící člověk, který si chce popovídat, pomodlit se, přeje si, aby za ním přišel kněz se svátostmi. Pravidelně však navštěvuji všechny pacienty na LDN, s mnohými už se dobře znám a vím, co je potěší. Někdo si chce jen popovídat, někdo potřebuje pohlazení, další modlitbu, četbu nebo zpěv. Další mojí pravidelnou aktivitou je návštěva na psychiatrii. Sestry nabídnou hodinové setkání s nemocničním kaplanem všem pacientům, a kdo se přihlásí, ten přijde. Je to skupinové setkání a na začátku se vždy ptám, co ode mě čekají. Je to různé, každá skupina je vždy jiná a záleží na tom, jestli se příště setkám se stejnými lidmi znovu nebo to budou zase noví lidé. Ale často se chtějí podívat do sousedícího červeného kostela, aby si ho prohlédli, v klidu tam poseděli nebo se pomodlili. Mívají spoustu otázek. Občas se někdo chce setkat individuálně a probrat se mnou svůj život.

Chtějí s Vámi hovořit jen lidé věřící?

Ne, setkávám se s nemocnými, kteří mají zájem se mnou hovořit o čemkoliv. Služba nemocničního kaplana je určena všem pacientům bez rozdílu. Mohou si mě vyžádat i příbuzní nebo zaměstnanci nemocnice.

Jak s nimi jednáte?

Především jako s bližními, kteří jsou hodni lásky. Jako s lidmi, kteří mají svou hodnotu bez ohledu na to, v jakém jsou stavu, nebo jací jsou. Každému se snažím dát tolik času, který potřebuje, a mluvím s ním o tom, o čem sám chce. Respektuji jeho přesvědčení a svobodu.

Co byste si přála v roce 2013?

Úsměv na tváři, pokoj v duši a čisté srdce. Aby si lidé vědomě udělali na sebe více času a rozvíjeli vztahy se svými blízkými. To je investice, která se dlouhodobě vyplatí. Pak nám všem bude na světě lépe a radostněji, a to i přes veškerá trápení, která na nás přicházejí, protože budeme cítit, že nejsme na tomto světě bezcenní a zbyteční, ale že nás má někdo rád.

Je pro Vás třináctka nějak zásadní číslo?

Není. Každý rok je takový, jakým ho uděláme.

-zhc-

In *Nemocniční listy*, 2013, č. 1, s. 3. [online]. [cit. 2013-01-04]. Dostupné z URL:
http://www.nemtsy.cz/foto/soubor_1357137023527.pdf